

**Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt vi i højere grad bør fokusere på hårdere foranstaltninger og øget brug af tvangsbehandling af pædofile med henblik på at nedbringe antallet af seksuelle overgreb på børn.**

(Medlem af Inatsisartut, Bo Martinsen, Demokraatit)

**Svarnotat**

(Naalakkersuisoq for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling)

**1. behandling**

Naalakkersuisut er enig med forslagsstilleren om, at overgreb mod børn er uacceptabelt og skal forhindres. Vi skal til stadighed have fokus på emnet, og blive ved at tale om det politisk og i samfundet. Den vigtigste opgave, vi har som samfund, er at beskytte vores børn og give dem en tryk opvækst.

For at kvalificere debatten, er det vigtigt at tydeliggøre forskellen på begrebet pædofili og seksuelle overgreb på børn. Pædofili i klinisk forstand findes i 1% af mennesker, og det er vigtigt at understrege, at ikke alle med lidelsen begår overgreb. Størstedelen af overgreb på børn udføres ikke af pædofile, men af grænseløse personer, der mangler grundlæggende sociale og personlighedsmæssige færdigheder. Hvis vi skal problemet til livs, er det derfor ikke nok at fokusere på de pædofile, som er de få. Vi skal have fat i en bredere skare af personer, og vi kan heller ikke begrænse det til at se på personlighedsbrister. Vi må også se på de grænseløse miljøer, der muliggør misbrug af børn.

Det er derfor Naalakkersuisuts overbevisning, at forebyggelse af overgreb mod børn skal være socialt forankrede i højere grad end medicinsk forankrede. Hvis vi skal gøre op med de mange overgreb på vores børn, må vi fokusere på at træne de nødvendige personlige og sociale kompetencer, der afholder voksne fra at forgrube sig på børn.

Kemisk kastration, som også kaldes kønsdriftsdæmpende medicinsk behandling, er en behandlingsform, der har til formål at befri den seksualkriminelle fra voldelige og tvangsprægede seksuelle fantasier. Behandlingen tilbydes endnu ikke i vores sundhedsvæsen, da det kan kræve betydelige ressourcer både materielt og personalemæssigt for vores allerede pressede sundhedsvæsen. Der kan være alvorlige bivirkninger forbundet med behandlingen, herunder leverskader, tumorer og skader på knogler.

Medicinsk behandling kan – af lægeetiske grunde – ikke påtvinges dømte. I 2021 har Amnesty udtalt, at tvungen kemisk kastration er i strid med det absolutte forbud mod tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf i henhold til international menneskerettighedslovgivning.

Den udbredte opfattelse blandt eksperter er da også, at en behandlingsindsats har størst mulighed for succes, hvis den dømte er motiveret til at indgå i behandlingen. Dømte seksualforbrydere får derfor tilbudt motivationsbehandling, når de afsoner deres dom i anstalten, inden for et særligt tilrettelagt program ved navn Inussuk. Her arbejder de indsatte med deres følelser, reaktioner og tanker. Efter løsladelse kan de dømte seksualforbrydere

henvises til fortsat behandling i Klinik Killiliisa, så de fortsat kan opleve at få støtte og udvikling, der afholder dem fra at begå nye seksualforbrydelser. Det er Naalakkersuisuts overbevisning, at det er det vigtigste værktøj i forebyggelsen af nye overgreb mod børn.

Naalakkersuisut mener, at det skal være muligt at tilbyde kønsdriftsdæmpende behandling til personer, der er dømt for seksuelle overgreb. Og uanset om en dømt vælger medicinsk behandling eller ej, skal motivationsbehandlingen være den bærende sølje i behandlingen sammen med et skarpt fokus på resocialisering. Det er vigtigt, at vi griber de dømte efter afsoning for at undgå, at de havner i samme mønstre og miljøer. Derfor skal længere foranstaltninger, adgang til behandling og resocialisering gå hånd i hånd, hvis vi skal dette monster i vores samfund til livs.

Med disse ord ønsker Naalakkersuisut en god debat.